

מז:

עין משפט
גד מצוה

היה מביא פרק שני סוטה

מסורת הש"ס

מאי היו ע"ה. תימה מאי קא בעי כיון דלאו שירא הוה אס כן תפשוטו וי"ל דלא איתבדיר להו האו דשירא חי משום טעמא דפררי ולא שירא הוה חי משום דתנא נחת לשירא: **מביא** מים שרש צפור ניכר ביום ובמה רביעית ורבנן הווא לגופיה. קשיא לרבי הכל אמר דרבנן פליגי עלה וצ"ל ג' מעין (גמ' דף נה.) וקא חשיב ליה כדאי עשר רביעיות מתמש חזיריתא וקא פריך התם ומו ליכא והא ליכא ומייתא מתמיתין דהכא ליה מביא פילי של חרס וכו' ומשני פלוגתא לא קא מיירי והא דמזרע נמי פלוגתא היא וקא חשיב ליה וגרסא דהא פלוגתא דהכא לא דמיא לפלוגתא דמייתא התם כגון נוטלין לידים לאחד ואפילו גשמים ור' יוסי דפליגי התם בפ"ק דמסכת דים (מ"א) ואמר לא כגי ליה גשמים דרביעית דבעי לאהרון נמי רביעית וכן במתמיתין היה מביא פילי של חרס דת"ק דרבי יהודה לא כגי ליה רביעית וכן גבי ביטול מי גרסי דקאמר תנא קמא כל שהוא אכל הכא רבנן מודו בפחות מרביעית ולא אפשר ולי בעי כגי רביעית מיהו למתחילה מביא חצי לוג דמתנן כרש פירק י"ד דמסכת נעשים כילד מטהרין את המזרע היה מביא פילי של חרס מהשה ועומן לתוכה חצלי לוג מים חיים והא דמתנן צ"ל שתי מדות (מנחות דף פח.) רביעית מה היתה משמשת לרביעית מים למזרע ר' ישמעאל היא: **מביא** מים שרש ניכר בהם ובמה רביעית. א"ת וכו' איתו ניכר ביותר מרביעית והא תנן בפ"ו דמסכת נקואות (מ"ה) ומייתא לה בגמרא ככמה דוכתי בשלישי פ"ק דשמיטת חולין (דף לו.) וצ"ל דמסכת דות (ג' ג') לוגין מים שנכל למכות קרוטובין יין ומראיהן נמראה יין אלא דאפילו יין ניכר בג' לוגין וכ"ש דס דסומק טפי י"ל ניכר דקאמר ממשומו של דס ולאו צשיני מראה דעלמא (מ"ר) והשתא לא תיסקא מה שהיה תמיה רבי נמי מהא דקאמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף כג.) ופרק גיד הנשה (חולין דף נא.) לרבי יהודה דליף לנמן צמינו דאינו בטל ממאי דכתיב ולקח מים מן הים וימסר ששיר הדבר ידוע שדמו של פר מרובה משל ששיר אלמא דמין צמינו לא בטל ורבנן אמרי עולין אין מצטלן זו את זו והא הכא דהוה מין שלם צמינו והדבר ידוע שהמים פשיטא דפסול דהא בעי כתיב דס כתיב דס וי"ל כיון דממשותו ניכר הרי הוא ענין: **קמנה** ונדרתה מפני הים טהור. תימה אליבא דמאן קא מיבעיא ליה חי לרבי ישמעאל דפשיטא דפסול דהא בעי שיהא דס כפור ניכר חי לרבנן הא לא קפדי אהכיר מים ונראה דהא בעינא לא

כדלעת מני. הא דקמיני מגלחו מגלחו שיהי כראשונה רבי עקיבא היא: מאי הוה עלה. דבעיין דלעיל (ע"א) אס אין שם עפר מהו שיתן שם אפר: ה"ג מביא רקובים ירק ומקדש רקובים ירק הוא דהוי עפר וכו' ולא גרס ולא היא: ומקדש. ונמנו (מקדוש ומקדוש) ומקדוש וטונו ונמנו למים: **הא עפר סוטה**. דכתיב (מנחות ג.) אל עפר שיראה עליהן מדלגא כמיבו) צמיס: ורוק יבמה. לעיני הוקנים דכתיב לעיני הוקנים וחללה וירקה (דברים ה.) (א) ואפר פרה. דגזירה שיה גמירי מהדרי עפר סוטה ואפר פרה דלמקן: אף דס לפור. של מזרע ששומטו אל כלי חרס על מים חיים וצ"ל שלא יתן מים אלא כשעור שיהא דס לפור ניכר כהן: פ"ל מים גרס. ולא גרס צמיס דהא על המים החיים כתיב נקרא: וכמה הן רביעיות. דמפרש לן: **כפסול** דרור. שיערו חכמים שאין קמנה גדולה שמדמה את המים ולא קמנה שנחת מפני המים שהן רביעית: **אצטיל כדס וכמים**. ואפי' אין ניכר קרא אחרינא כפי. ששומט לתוך המים והרי כן מעורבין שיעורא: ולעיקרונא לוורייס. יאחוס בין אצטמיו שלא יא מהן דס: גדולה ומדמה את המים. שאין מים ניכר מפני רוב הדס: לא ספיק נפשא לבר נפילה. לא דברי חכמים שנקבעו אל מהכיר אחריהן: **הקדים עפר למים כפסול**. דכתיב ותן אל המים (אלמא מים ברישא ותן אל המים) ונדרתה מפני המים הוא (ש) דבעיין כפדו ככתיב בפירשה: **הא עפר למים כפסול**. דכתיב ותן אל המים לה הכהן את כל התורה הזאת (ש) דבעיין ככתיב בפירשה: **מה להלן**. כפסול מזכות למתחילה עפר אל המים דכתיב זה אף כאן בפירשה עפר אל המים מזכות כן למתחילה ולא תימא ותן עליו דוקא דמשמע עפר למתחילה: **ומה דאף** בפירשה הקדים עפר למים כשר דמפרש ואזיל: **הפסול מלן**. גבי פרה דאס הקדים עפר למים כשר: מים חיים אל כלי. משמע מים לנד הכלי ולא עפר חוץ צינמיה: **ורבנן**. דלמרי לעיל כפסול הקדים עפר למים פסול אמרי לך בפירשה נמי פסול דאל כל דוקא דמשמע מים ברישא והא דכתיב ותן עליו מים לערבן לאחר שנתן אפר אל המים וכו' הפסול עליו לערבן: ה"ג ואימא עליו דוקא אל כלי פסול. חיוסן כלי. ואימא עליו דוקא שיהא עפר תמילה. והא דכתיב מים חיים אל כלי לא למימרא שיהו המים לנד הכלי אלא למימרא שיהא חיותן ככלי שלא יעול מן המעיין ככלי אחר ויתן לתוך זה אלא ככלי זה ואימא מן המעיין: **מה מליו ככל מקום**. כפסולה: **מכשיר לפעולה**. עפר הוא המכשיר את המים לנדקו חתמה וכן כפור של מתני

מזרע שמשכיר את המים להזהר אף כן עפר משכיר את המים: **הגרות הב"ח** (א) בני מ"ל מים כלי' וזאת כ' נמקח: (ב) רש"י ד"ה עפר וכו' כתיב ותתן צמיס: (ג) ד"ה ואפר ל"ל קרא ד"ה ורוק: **גליון הש"ס** ג"ה ורבנן אל ב"ה וכו'. ט"ו רש"י פסחים ד' ר"ה ד"ה מפלה וי"ע: תורה ב"ה וכו' דרששוניו ניכר. תוס' ל' הא לרבנן לא בעי סכר ד' וכו' ודברא וטובל כדס וכו' לנפס מ"ה את הדס טעל ולא מחקיב כדס וכן לריש דין ק"ק מיתחלה והא ג"ה לר' ארי' כתיב ניכר שאלה לר' חננאל וכו' ויסקר קושיאם י"ל דהא דס צמיס הו' חיי מים ונבצר מן עדין דס עליו והאכילו חיי מים דס. ורוק כדס הכר דר' חיי מים דר' ביטול כדס מן טעמין טהור: ד"ה קמנה ב"ה אהכיר מים. אהכיר דס

זוספות שאנין א. ירק רבובות ירק ומקדש (א) ונמנו (ב) ורבנן ירק הו' דהוה עפר כו'. ולא גרס ירק וכו' מים חיים. ויקרא ד' ג' ויקדש לקמא ונתן ש"ת הקמא ונתן ע"ו מים חיים אל כלי. ומכבר י"ו י

לא תפיק נפשא לבר מהילכתא. כשעור המים ר"ה ג' ג' הקדים עפר למים. גבי סוטה. הקדים עפר לנפשא למים ככלי ותמורה ג' דכתיב גבי מי טהור ולקח למטה מ' (שם). נאמר כאן. נמי טהור. עפר ונאמר כאן. כפסולה עפר. מה כפסולה עפר על המים. דכתיב וכן העפר אשר יהיה וכו'. אף כן כתיב טהור עפר כ"ג מים. וזו טהור המים ונתן עפר למים דכתיב ונתן עפר למים וכו' ויסקר קושיאם י"ל דהא דס צמיס הו' חיי מים ונבצר מן עדין דס עליו והאכילו חיי מים דס. ורוק כדס הכר דר' חיי מים דר' ביטול כדס מן טעמין טהור: ד"ה קמנה ב"ה אהכיר מים. אהכיר דס

מזרע שמשכיר את המים להזהר אף כן עפר משכיר את המים: **הגרות הב"ח** (א) בני מ"ל מים כלי' וזאת כ' נמקח: (ב) רש"י ד"ה עפר וכו' כתיב ותתן צמיס: (ג) ד"ה ואפר ל"ל קרא ד"ה ורוק: **גליון הש"ס** ג"ה ורבנן אל ב"ה וכו'. ט"ו רש"י פסחים ד' ר"ה ד"ה מפלה וי"ע: תורה ב"ה וכו' דרששוניו ניכר. תוס' ל' הא לרבנן לא בעי סכר ד' וכו' ודברא וטובל כדס וכו' לנפס מ"ה את הדס טעל ולא מחקיב כדס וכן לריש דין ק"ק מיתחלה והא ג"ה לר' ארי' כתיב ניכר שאלה לר' חננאל וכו' ויסקר קושיאם י"ל דהא דס צמיס הו' חיי מים ונבצר מן עדין דס עליו והאכילו חיי מים דס. ורוק כדס הכר דר' חיי מים דר' ביטול כדס מן טעמין טהור: ד"ה קמנה ב"ה אהכיר מים. אהכיר דס

כפסולה: **מכשיר לפעולה**. עפר הוא המכשיר את המים לנדקו חתמה וכן כפור של מתני

מזרע שמשכיר את המים להזהר אף כן עפר משכיר את המים: **הגרות הב"ח** (א) בני מ"ל מים כלי' וזאת כ' נמקח: (ב) רש"י ד"ה עפר וכו' כתיב ותתן צמיס: (ג) ד"ה ואפר ל"ל קרא ד"ה ורוק: **גליון הש"ס** ג"ה ורבנן אל ב"ה וכו'. ט"ו רש"י פסחים ד' ר"ה ד"ה מפלה וי"ע: תורה ב"ה וכו' דרששוניו ניכר. תוס' ל' הא לרבנן לא בעי סכר ד' וכו' ודברא וטובל כדס וכו' לנפס מ"ה את הדס טעל ולא מחקיב כדס וכן לריש דין ק"ק מיתחלה והא ג"ה לר' ארי' כתיב ניכר שאלה לר' חננאל וכו' ויסקר קושיאם י"ל דהא דס צמיס הו' חיי מים ונבצר מן עדין דס עליו והאכילו חיי מים דס. ורוק כדס הכר דר' חיי מים דר' ביטול כדס מן טעמין טהור: ד"ה קמנה ב"ה אהכיר מים. אהכיר דס

לא תפיק נפשא לבר מהילכתא. כשעור המים ר"ה ג' ג' הקדים עפר למים. גבי סוטה. הקדים עפר לנפשא למים ככלי ותמורה ג' דכתיב גבי מי טהור ולקח למטה מ' (שם). נאמר כאן. נמי טהור. עפר ונאמר כאן. כפסולה עפר. מה כפסולה עפר על המים. דכתיב וכן העפר אשר יהיה וכו'. אף כן כתיב טהור עפר כ"ג מים. וזו טהור המים ונתן עפר למים דכתיב ונתן עפר למים וכו' ויסקר קושיאם י"ל דהא דס צמיס הו' חיי מים ונבצר מן עדין דס עליו והאכילו חיי מים דס. ורוק כדס הכר דר' חיי מים דר' ביטול כדס מן טעמין טהור: ד"ה קמנה ב"ה אהכיר מים. אהכיר דס